

forbindelse med lige nøjagtig det her forslag haft ganske mange diskussioner frem til fremsættelsen, og jeg vil godt kvittere, for jeg synes, vi har nået et tilfredsstillende resultat.

Vi har været glade for, at når vi havde fået af-dækket et problem, har vi sådan set ikke været uenige om de løsninger, der skulle findes. Vi har måske undret os over, at regeringen har haft brug for så meget hjælp til at få sine egne tanker nedfældet i rigtig form i lovforslaget, men vi har været glade for at være fødselshjælpere til, at de tanker, som også regeringen har gjort sig på det her felt, er kommet til at stå rigtigt i lovforslaget, så vi i fællesskab er nået derhen, hvor vi gerne ville.

Vi vil tæt følge fordelingen mellem pensionskassebyggeri og selskabsbyggeri, og det har vi også tilsagn fra regeringen om, for virkeligheden er jo, at som udgangspunkt er det, der bygges af private selskaber, dobbelt så dyrt i skatterabatten som det, der bygges af pensionsinstitutter. Med hensyn til den fordeling, der er forudsat i provenubemærkningerne, er vi enige om, at vi skal prøve at følge op på, at det også bliver nogenlunde den fordeling, der kommer til at foregå.

Vi er dog helt enige i, at som lovforslaget er bygget op, kan man ikke give nogen garanti, og derfor har vi også en indbyrdes forståelse om, at vi følger det tæt, specielt her det første år. Derfor går jeg også ud fra, at regeringen vil give tilsagn om, at de EU-problemer, man har set, der kunne være, som vi dog mener, at regeringen overvurderer, ikke skal forsinke, at man kommer i gang med en modificationsprocedure. Det har vi i hvert fald accepteret.

Derfor vil vi stærkt opfordre regeringen til, at man fortsætter med en udredning af denne problemstilling, sådan at vi, hvis der skulle vise sig et behov for at foretage justeringer, hvad ingen af os ved i dag, så også ved, hvad det er for nogle frihedsgrader, vi har, uden at løbe ind i problemer.

Med den måde lovforslaget er udformet på, har vi sikret, at der sker en genbeskatning, altså at de tilskud, der kommer i det ungdomsboligforslag, vi har til behandling senere, og også når vi ser i forhold til pensionskasser og private selskabsbyggerier, så bliver den rigtige engangsværdi. Det vil sige, at de værdistigninger, der måtte komme derudover, for pensionskassebyggeriernes vedkommende løbende vil blive optaget, og hvad angår private selskaber, vil det ved et eventuelt salg blive genbeskattet.

Kl. 12.25

Dermed mener vi, at vi inden for de rammer, vi har kunnet forhandle, har fundet en model, som vi kan vedstå, og som vi glæder os over kan yde et bidrag, både til en mangfoldighed på boligmarkedet og til, at der bliver opført boliger, som der uden tvivl i store dele af landet er ganske stort behov for.

Vi vil i udvalgsarbejdet være med til at sikre, at den måde, som vi har aftalt, det her det skal følges op på, også bliver fulgt, men det har vi fuld tillid til med de tilsagn, som ministeren har givet os.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge de to socialdemokratiske ordførere, om ikke det for Socialdemokratiet udgør et enormt principielt problem, at man nu tager fat på at opbygge en ny sektor for privatejet udlejningsbyggeri med enorme offentlige subsidier, uden beboerdemokrati, uden kommunal boliganvisning, altså et virkeligt ryk i den forkerte retning, efter hvad jeg i årenes løb har lyttet mig til har været udgangspunktet, når det gælder udlejningsbyggeri.

Så har man oven i købet finansieret det ved, at man har indgået en aftale om, at Landsbyggefondens midler skal tømmes over i statskassen, for at der kunne blive råd til at skaffe penge til at forgyldte private udlejere, der vil bygge boliger til privat udlejning. Jeg synes, der er noget, der halter helt fundamentalt med hensyn til principperne i denne her sag, og det vil jeg gerne høfligst bede de to ordførere om at forklare.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, nu må Socialdemokratiets ordførere selv finde ud af indbyrdes, hvem der føler sig kaldet til at svare på spørgsmålet, men jeg hæftede mig ved, at hr. René Skau Björnsson i sit indlæg på Socialdemokratiets vegne udtrykte håb om, at det vil blive huslejer, som er til at betale.

Jeg deler fuldt ud Socialdemokratiets ordføreres håb, men er pointen ikke, at der ikke er så meget andet end håb at gøre godt med i denne her situation, når det drejer sig om huslejernes størrelse? Man kan ikke gøre andet end at krydse fingre for, at det vil blive huslejer, som er til at betale for skolelæreren og sygeplejersken, for det er sådan set ikke noget, man kan udtale sig om. Vi har de frie markeds kræfter, og der kan blive fastsat meget høje huslejer. Man vil oven i